

[Aksel Møller.]

søgt at få olie og benzin? Ja, da ville man have bebrejdet regeringen, at statsbanerne ikke brugte deres tankvogne til at hente olie og benzin, hvor det var at få. Da ville man have bebrejdet den, at den ikke brugte den lovgivningsmagt, vi har, til at sikre landets forsyning med varer.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg har et par bemærkninger at gøre til det ærede medlem hr. Hans Rasmussen. Det ærede medlem erkendte, at oliesituationen, som den er i dette øjeblik her i landet, berører livsvigtige samfundsinteresser. Det var dog en indrømmelse. Men hvad har så det ærede medlem at foreslå med hensyn til at klare de livsvigtige samfundsproblemer, som denne oliesituation er skyld i? Det ærede medlem havde ikke andet at sige, end at det forslag, der søger at løse konflikten på dette begrænsede område, ville han ikke stemme for. Hvad har det ærede medlem at foreslå til løsning af de problemer, som det ærede medlem selv erkender er livsvigtige for samfundet? Det ærede medlem siger, at man her ensidigt har fremhævet den uheldige virkning, det kunne få for den økonomiske udvikling, såfremt betydelige lønforhøjelser blev gennemført, men at man ikke har nævnt, hvordan mange selskaber i den givne situation er i stand til at udbetale meget store udbytter. Jeg kan dertil sige, at overalt, hvor der forekommer monopoler indenfor erhvervslivet, eller hvor der foreligger konkurrencebegrænsende aftaler, er selskaberne undergivet monopolerådets kontrol med hensyn til priser og forretningsbetingelser; men jeg kan endvidere sige, at jeg anser det for uklogt, når nogle selskaber i disse år har udbetalt meget store udbytter. Jeg anser det for en meget uklog handling i den situation, vi befinder os i, en handling, som disse selskaber skulle afholde sig fra. Det letter ikke mulighederne for en fornuftig økonomisk stabilisering her i landet og heller ikke for en fornuftig aftale mellem arbejdere og arbejdsgivere, når sådan noget sker.

Det ærede medlem udtalte derefter betydelig interesse for de synspunkter, det radikale venstre ved mange lejligheder har fremført med hensyn til at gøre arbejderne

interesserede i de virksomheder, hvor de lægger deres arbejde, og hvor de er med til at skabe de store værdier, som samfundet skal leve af. Jeg takker det ærede medlem for hans udtalelse, og jeg håber, at vi på disse områder ved et forstandigt samarbejde gennem lovgivningsmagten kan opmuntre selskaber, der vil vise forståelse og interesse for at knytte arbejderne til de pågældende virksomheder.

Det ærede medlem gjorde opmærksom på, at vi ikke her i landet havde så mange tabte arbejdsdage, som man har så mange andre steder. Jeg ved ikke, hvad formålet er med det. Det kan vel ikke være målet i sig selv, at man skal have de flest mulige tabte arbejdsdage. Det ærede medlem, som ellers til de allerfleste tider er et meget fornuftigt menneske, må dog mene, at det er en stor fordel for alle, også for arbejderne naturligvis, at der i et land er færrest muligt tabte arbejdsdage. Jeg kan også betro det ærede medlem, at når de tabte arbejdsdage er så forholdsvis få her i landet, skyldes det bl. a., at vi 15 gange i løbet af 25 år lovgivningsmæssigt har standset konflikter, som ellers ville have medført et antal tabte arbejdsdage, hvad der måske ville have bragt Danmark op på højde med de andre lande. Jeg synes, det ærede medlem skulle støtte os i fremdeles at søge at undgå at få det store antal tabte arbejdsdage, som først og fremmest betyder, at arbejderne skal betale.

Må jeg så i al almindelighed sige om organisationernes stilling, at ingen vil naturligvis i et demokratisk samfund bestride, at organisationerne skal have en betydelig indflydelse, at der skal være frie muligheder for, at mennesker slutter sig sammen, også for at varetage interesser. Men den stærke stilling, som de store organisationer indtager her i landet, kan kun opretholdes under een bestemt forudsætning, nemlig ved at organisationslederne viser mådehold og besindighed og altid har i tankerne, at over organisationernes interesser står samfundets fælles vel. Synet til helheden må i ethvert sundt demokrati gå forud for snævre klasseinteresser og snævre organisationsinteresser, og kan denne lære ikke nemmes af organisationslederne, bliver det nødvendigt for samfundsmagten at fastsætte